

|

61997J0003

Domstolens Dom (Første Afdeling) af 28. maj 1998. - Straffesag mod John Charles Goodwin og Edward Thomas Unstead. - Anmodning om præjudiciel afgørelse: Court of Appeal (England) - Forenede Kongerige. - Fiskale bestemmelser - Harmonisering af lovgivningerne - Omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem - Sjette direktiv 77/388/EØF - Anvendelsesområde - Levering af forfalskede parfumeprodukter. - Sag C-3/97.

Samling af Afgørelser 1998 side I-03257

Sammendrag

Dommens præmisser

Afgørelse om sagsomkostninger

Afgørelse

Nøgleord

Fiskale bestemmelser - harmonisering af lovgivningerne - omsætningsafgifter - det fælles merværdiafgiftssystem - sjette direktiv - anvendelsesområde - levering af forfalskede parfumeprodukter - omfattet

(Raadets direktiv 77/388, art. 2)

Sammendrag

Ulovlig indførsel eller levering af varer, som paa grund af selve deres art eller saerlige kendetegn hverken er egnede til at blive bragt i omsætning eller til at blive bragt ind i det oekonomiske kredsløb, saasom narkotika og falske penge, beroeres ganske vist ikke paa nogen maade af bestemmelserne i sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, men dette gaelder ikke for forfalskede parfumeprodukter.

Selv om transaktioner med forfalskede produkter er i strid med intellektuelle ejendomsrettigheder, beror det forbud, der gaelder som foelge heraf, ikke paa produkternes art eller saerlige kendetegn, men paa, at tredjemands rettigheder kraenkes, og forbuddet er desuden betinget og ikke ubetinget.

Endvidere kan forfalskede parfumeprodukter ikke anses for at vaere udelukket fra det oekonomiske kredsløb, da der kan opstaa konkurrence mellem forfalskede produkter og de parfumeprodukter, der forhandles lovligt i omsætningen.

Sjette direktivs artikel 2 skal derfor fortolkes saaledes, at levering af forfalskede parfumeprodukter er undergivet merværdiafgift.

Dommens præmisser

1 Ved dom af 24. december 1996, indgaaet til Domstolen den 9. januar 1997, har Court of Appeal - Criminal Division, London, i medfør af EF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af Raadets sjette direktiv 77/388/EOEF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1, herefter »sjette direktiv«).

2 Spørgsmaalet er rejst under en straffesag mod John C. Goodwin og Edward T. Unstead, som er tiltalt for strafbar undladelse af betaling af merværdiafgift ved salg af forfalskede parfumeprodukter.

3 Det fremgaar af akterne i hovedsagen, at John C. Goodwin er tiltalt for at have købt forfalskede parfumeprodukter og videresolgt dem uden at være momsregistreret. Edward T. Unstead er tiltalt for at have deltaget i fremstilling, produktion, distribution og salg af forfalskede parfumeprodukter som led i en virksomhed, han drev i forening med andre, og som heller ikke var momsregistreret.

4 Under sagens behandling i første instans antog Inner London Crown Court, at sjette direktiv ikke forboed opkrævning af moms ved fremstilling, produktion, distribution og salg af forfalskede parfumeprodukter, og fandt herefter de tiltalte skyldige i overtrædelse af section 72(1) og (8) i Value Added Tax Act 1994 (lov om merværdiafgift).

5 De tiltalte ankede dommen til Court of Appeal, navnlig under henvisning til, at fællesskabsretten er til hinder for at opkræve moms i et tilfælde som deres.

6 Court of Appeal fandt, at der efter fællesskabsretten skal betales moms ved levering af forfalskede parfumeprodukter mod vederlag. Da Court of Appeal imidlertid nærede en vis tvivl om rigtigheden af denne opfattelse, udsatte den sagen og forelagde Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er levering af forfalskede parfumeprodukter omfattet af anvendelsesområdet for Raadets direktiv 77/388/EOEF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (sjette direktiv)?«

7 Med sit spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt at få oplyst, om sjette direktivs artikel 2 skal fortolkes saaledes, at levering af forfalskede parfumeprodukter er momspligtig.

8 Direktivets artikel 2 har følgende ordlyd:

»Merværdiafgift pålægges:

1. Levering af goder og tjenesteydelser, som mod vederlag foretages i indlandet af en afgiftspligtig person, der optræder i denne egenskab.

2. Indførsel af goder.«

9 Indledningsvis bemærkes, at sjette direktiv, der tilstræber en omfattende harmonisering på momsområdet, efter fast retspraksis hviler på princippet om afgiftsneutralitet. Hvad angår opkrævning af moms er dette princip til hinder for, at der foretages en generel sondring mellem lovlige og ulovlige transaktioner, bortset fra de tilfælde, hvor enhver konkurrence mellem en lovlig

og en ulovlig oekonomisk sektor er udelukket paa grund af bestemte varers saerlige karakteristika (jf. bl.a. dom af 2.8.1993, sag C-111/92, Lange, Sml. I, s. 4677, praemis 16).

10 John C. Goodwin og Edward T. Unstead har gjort gaeldende, at den naevnte undtagelse maa omfatte det tilfaelde, der foreligger i hovedsagen, naar der ikke findes noget lovligt marked for forfalskede parfumeprodukter, og de har herved henvist til dom af 28. februar 1984 (sag 294/82, Einberger, Sml. s. 1177), domme af 5. juli 1988 (sag 269/86, Mol, Sml. s. 3627, og sag 289/86, Happy Family, Sml. s. 3655) samt dom af 6. december 1990 (sag C-343/89, Witzemann, Sml. I, s. 4477). I Det Forenede Kongerige er en kontrakt om salg af forfalskede parfumeprodukter nemlig ikke blot ugyldig, fordi den er ulovlig, men tillige i strid med en lang raeke intellektuelle ejendomsrettigheder. Desuden vil det i vaesentlig grad paavirke det faelles markeds funktion, hvis der bringes saadanne forfalskede parfumeprodukter i omsaetning, da handel med forfalskede parfumer altid vil vaere ulovlig i modsaetning til, hvad der gaelder for narkotika.

11 I Einberger-, Mol- og Happy Family-dommene fastslog Domstolen, at der ved ulovlig indfoersel af narkotika i Faellesskabet eller ved ulovlig levering inden for en medlemsstat af produkter af samme art, som foretages mod vederlag, ikke indtraeder omsaetningsafgiftspligt, i det omfang disse produkter ikke er genstand for det af myndighederne strengt kontrollerede salg med henblik paa en anvendelse til medicinske og videnskabelige formaal. I Witzemann-dommens praemis 20 udtalte Domstolen, at de betragtninger, som den havde udviklet med hensyn til ulovlig indfoersel af narkotika, saa meget mere maatte gaelde for indfoersel af falske penge.

12 I disse fire domme tilfoejede Domstolen, at ulovlig indfoersel eller levering af varer, som de i sagerne omhandlede, hvis indfoersel i Faellesskabets oekonomi og handel pr. definition er absolut udelukket og kun kan medfoere strafferetlige sanktioner, ikke paa nogen maade beroeres af sjette direktivs bestemmelser (Einberger-dommen, praemis 19 og 20, Mol-dommen, praemis 15, Happy Family-dommen, praemis 17, og Witzemann-dommen, praemis 19). Denne praksis vedroerer altsaa varer, som paa grund af deres saerlige kendetegn hverken er egnede til at blive bragt i omsaetning eller til at blive bragt ind i det oekonomiske kredsløb.

13 Dette er imidlertid ikke tilfaeldet med de i hovedsagen omhandlede varer. Som anfoert af den graeske regering og Det Forenede Kongeriges regering samt af Kommissionen er der ikke tale om varer, som det er forbudt at saelge paa grund af selve deres art eller deres saerlige kendetegn.

14 Som generaladvokaten har fremhaevet i punkt 22 i sit forslag til afgoerelse, er transaktioner med forfalskede produkter i strid med intellektuelle ejendomsrettigheder, men det forbud, der som foelge heraf gaelder, beror ikke paa produkternes art eller saerlige kendetegn, men paa, at tredjemands rettigheder kraenkes. Som Kommissionen har understreget, er det forbud, som skyldes, at der er sket en kraenkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, endvidere betinget og ikke ubetinget, saaledes som det er tilfaeldet med forbuddet mod narkotika eller falske penge. Det forbud mod forfalskede produkter, som beror paa, at der er sket en kraenkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, kan derfor ikke i sig selv have til foelge, at handelen med disse produkter falder uden for sjette direktivs anvendelsesomraade.

15 Desuden er det ikke udelukket, som det ogsaa er understreget af Kommissionen, at der i et tilfaelde som det, der foreligger i hovedsagen, opstaar en konkurrence mellem forfalskede produkter og produkter, der forhandles lovligt i omsaetningen, for saa vidt som der findes et lovligt marked for parfumeprodukter, som netop beroeres af, at der forhandles forfalskede produkter. Disse varer kan derfor ikke anses for at vaere udelukket fra det oekonomiske kredsløb, saaledes som det er tilfaeldet med narkotika og falske penge.

16 Det forelagte spoergsmaal skal herefter besvares med, at sjette direktivs artikel 2 skal fortolkes saaledes, at levering af forfalskede parfumeprodukter er momspligtig.

Afgørelse om sagsomkostninger

Sagens omkostninger

17 De udgifter, der er afholdt af den græske regering, Det Forenede Kongeriges regering og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

Afgørelse

Paa grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN

(Første Afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Court of Appeal - Criminal Division, London, ved dom af 24. december 1996, for ret:

Artikel 2 i Raadets sjette direktiv 77/388/EOEF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes saaledes, at levering af forfalskede parfumeprodukter er momspligtig.